

לומים המתאבדות. בכל יום שבו התנהלה החקירה סביב פרשת השוטרים הגנבים צפו השוטרים חדשים. מיספר העצורים הגיע כבר ל-14 והחקירה עדיין נמשכת. גידי החוקרים היה כבר חומר מרשיע לגבי 36 אנשי מישטרה. הוספו עדיין לא גיראה באופק.

הציבור חייב להתאפק

באחד ממוספי הציבור של מישטרת מחוז תל-אביב התגלו תוך כדי התקרה עשרות תיקים של אורחים ובתוכם תעודות הוות. תגלית זו הרבילה לחשוד כי אלה הם תיקים ושגנבו עליהם שוטרים באירועים שונים, בעיקר במיקרים של שינוי אורחים ממקומות שאליהם הורו עקב תבליני המישטרה כדי לבדוק הפצעים ההשודים כמיטעני הומריגנץ.

באותה עת הגיעו לידי החוקרים פרטים מפתיעים על שיטות הפעולה של החברנים ששודו בגניבות מאורחים. אחד החבלנים היה מתקשר בעילום-שם למשטר ורמדיע שבבית מסויים התגלה הפע השוד. לכל הודעה מסוג זה היה מועדק מייד קצין-החבלה אלברט אלקרט. כל דיירי הבית היו מסויים מהמקום במהירות, הות המפקד ואנשיו היו זכננים לפעולה. כאשר המצוד הגדול היה בשיאו ניתנה הוראה פנימית במישטרת המחוז לבדוק כל שוטר הנראה נחשף חבלה בדיו ולברר את מקור החפץ שהוא נושא עימו. באילו דרכים נרכשו החפצים ומי היה הספק. ההוראה היתה לבדוק כמה כסף שילמו השוטרים עבור הסחורה.

מוכה פוזיורוב מי תקף את מי?

למרות הרמזים על סיום החקירה, אין עדיין סימנים של רגיעה במישטרת מחוז תל-אביב. החקירה מתנהלת במשטר מחוז תל-אביב. חבצוקר נרגזים אנשי הקצונה הבינונית וישנם הוכחה. דוגמה לעצבנות זו מהוה החדרן שהעביר השטעם לאנשיו פקד משה פרידמן מהיחידה המרכזית. הוא הסמיך את אנשיו לעצור אורחים המלגלים על שוטרים הרמוזים על שתי תות בשורות מישטרת מחוז תל-אביב ועל פורצים וגנבים במדים.

הפקיד הבכיר של המישטרה עומד בפי ני בעייה בוערת. קצינים במטה הארצי החלו ושאלים את עצמם ואת חבריהם מדוע ואין התרחשה המפלול. מה גרם לנפילה הגדולה ביותר בתולדות מישטרת ישראל? מה דהף את הסלים הוותיקים ואת הקצין המצטיין להמת לעבריינים? הגירסה הרישמית. שאותה מספק דובר המטה הארצי ניצב-מישטרה שמואל צחי. אינה עומדת במבחן ההיגיון. צחי טוען שישוטרים גנבו ופרצו לבתי-עסק בשל חוסר-מישמעה. קצינים בכירים רבים ובל-שי היחידה המרכזית אינם מקבלים טיעון זה, ומגדירים אותם כבדיחה תפלה. את גל הפרצות הגניבות שבוצעו על-ידי אנשי החוק מסבירים אנשי מישטרה

במדינה

העם

איך מעלים מוראל?

שרהחינוך ועוזרו

מבקשים להפוך את

רשות-השדור

למבשר של שטיפת-מוח

עוד לפני חודש ימים היה המוראל הי אישי של דני ורמס בשפל המדרגה. ארמנם המחנה הלאומי, עמו הוא נמנה, ניצח בבחירות. מפלגתו, המפד"ל, הפכה לשותף בכיר בקואליציה וזכתה בשלוש שתי תיקים חשובים בממשלה. אבל הוא עצמו נשאר ללא מישרה.

כדי להעלות את המוראל האישי שלו פתח ורמס במעין שבת-תשובה בפתח משרדו של המר. על מנת להפגין נוכחות ולהזכיר לשרהחינוך החשד כי לפני שיתור את בעיות חינוכם של ילדי ישראל עליו לפתור את בעיותיו של ורמס. זבולון המר הבין את הרמז. ושבוע אחרי שפורסמה ברבים הפגנת-המחאה של ור-מס, מינה אותו המר כעוזרו הבכיר. עכשיו מונה הדרך פתוחה בפני ורמס לדאוג גם להעלאת מוראל העם.

בשורה חדשה. השבוע גילה ורמס את הדרך והאמצעים בהם הוא מבקש להעלות את המוראל הלאומי. אני מצפה שהטלוויזיה תעשה להעלאת המוראל הי לאומי. הצהיר ורמס בפני כתב הטל-וויזיה של ידיעות אחרונות. נהום שרביט. "לצערי זה לא קיים. צריך לחשב את הארץ ואירועיה על ישיבית".

ורמס לא פירט אילו אירועים צריך לחשב על יחשבי הארץ. אבל מתוך האירו-עם שהוא מהבב ניתן היה להסיק מה צריכים גם שאר יחשבי הארץ לחשב. ורמס הוא ממקורבי גוש אמונים במפד"ל. הפגין את הוזהרותו עם ההתנחלויות הבל-תיקויות שהקים גוש אמונים בזמנו. נטל חלק בהפגנות-הראווה של הרב לוינר. גר קל לנחש שהוא מבקש שהטלוויזיה תחשב אותם על דעת הקהל.

כיוון שורמס אינו רק הוגה-דיעות חממה סלווויזיה אלא גם יועץ-בכיר לשרהחינוך והתרחבות הוא ניגש מיד ליי שם את ידיעותיו. "אציע לשרהחינוך להקים ועדה ציבורית-ממלכתית לבדיקת תכני הטלוויזיה". גילה.

פרוויזיה של מועיט. לא חלף אלא יום אחד בלבד והמוצע יצא מן הושק. הסתבר כי גם ללא ועדה ציבורית שתבדוק את מיפנה הטלוויזיה ותכניה, יודע כבר שרהחינוך והתרחבות. מה לא בסדר. "לא ייתכן שרק אלה המנהלים את הוזהרות על הצורך בחידוש המילחמה

לעצמו בנושא הרדי והטלוויזיה הוא מתכוון ליישם בעזרת חוקים ומינויים. היה זה האיום הגלוי והממשתי הראשון על עצמאותה של רשות-השדור העל חופשי הדיבור שבה. בתירוף של העלאת מוראל. קשה היה רק להבין מדוע סבורים השר ויועצו כי יש צורך להעלות עוד את המוראל הלאומי. אחרי שהמדינה קיבלה סוף-סוף את שרהחינוך המגיע לה.

ראשיהממשלה

הביקר הרומני

ביקורו הרשמי שי מנחם

בגין ברומניה — צעד

ראשון במסכת לחצים

גשם קודם את פניו של ראשיהממשלה מנחם בגין, כאשר הגיע לנמליהתעופה של בוקרשט עם פתיחת ביקורו הממלכתי בן חמשת הימים ברומניה. מקבלי הפנים מיררו לפרוש מטרייה מעל ראשו של בגין. דבר שלא מנע ממנו להתרשב. מרגע זה ועד תום סיורו הרומני לא חדל מנחם בגין להתרשב. אלא שבהמשך לא היה זה הגשם שהרטיבו.

במשך כל ימי ביקורו ברומניה הוליפו מארחיו הרומנים של בגין בפניו מה ש נראה כגשם של יריקות דיפלומטיות. מי הסוג שאינו מקובל בביקורים ממלכתיים. במבט ראשון היה נדמה כאילו הזמינו הרומנים במתכוון את בגין לארצם כדי להטיף לו מוסר בפומבי על מדיניות-החוק של ממשלתו ועל סירובו להיזכר בכל צורה שהיא עם מה שמתקרא בפיו "הארגון המכונה אש"ף". לצורך זה אף הרגו הרומנים מכללי הטכס הדיפלומטי ובצורה בלתי צפויה הכלילו דברי ביקורת על מדיניות-ישראל כבר בדברי הברכה הרשי-מיים. המורכבים בדרך כלל ממליצות ו-דבריינימוס שיגרתיים.

אם קיוו הרומנים לדחוק את בגין לפינה ולאץ אותו להתגונן, הם עמדו מהר מאוד על טעותם. בגין לא התנהג כראשי-ממשלה טירון. הפגין את שנינותו וחרירותו הי מדינית. הוא אימץ את הכללים החדשים של המישחק. סטה מנאומו המוכן. אילתר נאום תשובה בו תקף את מבקריו.

כאילו כדי לתמוך בעמדותיו של בגין, נפלו ההחלטות של מועצת אש"ף שהתכנן סה בדמשק. הכלל הישן לפיו מחוקים הקיצוניים משני המחנות זה את זה. הוכח בפעם נוספת. סירובה של המועצה לקבל את החלטת האו"ם 242. למרות ההבטחות בנושא זה שניתנו קודם לכן לאמריקאים על הוזהרות על הצורך בחידוש המילחמה

בנמל התעופה של בוקרשט

ראשיהממשלה מנחם בגין

גשם של יריקות

רשות. והמהווים מיעוט בציבור. יקבלו את כל ההחלטות. הצהיר זבולון המר במסיבת-עיתונאים. הפעם לא היו אלה התבטאויות-סרק. שרהחינוך והתרחבות ממונה על ביצוע חוק רשות-השדור. את המסקנות שיגשש

ותיקים בנימוקים הבאים:

● קצינים בכירים ששודו בקבלת שוחד מהעולם-המתחוק בצורת כספים מועדוני-הימורים או בצורת מכונות. לא הועמדו מעולם לדין ולא הושעו מתפקידיהם. מצב זה נתן אמתלה טובה לפקודיהם לבצע עבירות שונות בעצמם.

● העברתה במישטרה אינה במישאה סיפוק או מעניקה-סבוד. שכן המטה הי ארצי של המישטרה דומה לזירת איגרוף שבה מתנהל מאבק מרעור על יקרה.

● המשכורות הגמוכות של השוטרים אינן מאפשרות קיום הרגן מצד אחד, ומצד שני מונעות כל אפשרות של גיוס כוח-אדם מעולה לשורות המישטרה.

אין ספק שמישטרת ישראל עומדת בי ימים אלה לפני החלטות גורליות בקשר להשיפה שלמה ויסודית של גילויי השריחות והפשיעה בשורותיה. בנטל העיקרי גושהים הקצינים הבכירים, שעליהם מוטלת טעת חובה כפולה המכפלת להוות דוגמה אקזיט ומוסרית לפקודיהם הנבחרים, כדי להוציא את העגלה מהבוץ.

תפקיד חשוב לא פחות להבריא האווי-רה יש לצבור, הועמד בעימת עם המישטר מהי יום. התאפקות הציבור הרושה כדי להרים את המוראל השפוף של שוטרי מדינת ישראל. אם המפכ"ל אינו חושב שעליו להתפטר אחרי מה שאירע במישטר מחוז תל-אביב, עליו לפחות לפעול בחריפות כדי לשרש את הריקבות ולהעמיד את הנוף המישטרי. מחדש. על רגליים בריאות יותר.

„עלולים

לרצוח אותי!"

המועג שהחל בפריצה לחנוות של אריה פוזיורוב, נסגר השבוע בעימות נוסף בינו לבין שוטרי מחוז תל-אביב. דקות אחדות אחרי ששוחח אריה פוזיורי לזב עם צוות העולם הזה צילצל הטלפון בהנות-הכשטיים. פקד יצחק תלוי היה על הקו. "אתה מתבקש לבוא לתחנת המישטרה למסור עדות". הורה הקצין לי פוזיורוב. זו לא היתה הפגישה הראשונה בין השניים, שכן תלוי היה הקצין שמונה על החקירה הכרשלת בפריצה ל-חנוות הכשטיים לפני חצי-שנה.

על מה שהתרחש בתחנת-המישטרה לי אחר-מכן מספר אריה פוזיורוב: "הגעתי לתחנה, ואמרו לי להמתין. היכיתי חצי שעה, שעה, שעה וחצי, בסוף גשבר לי ודחשתי להיכנס לחקירה כי אני מבזבזן זמן יקר. אמרתי להם שכבר נגרם לי מספיק נזק ביגלל החקירות שחקרו אותי בעבר כשהיית השוד בכיום הפריצה. ואין לי כוונה לשבת ולבזבז שעות בהמתנה.

"השוטרים אמרו לי: 'סתם את הפה ושב שקט'. הרגשתי שיש נגדי איון איבה, כאילו אני אשם במה שקורה עכשיו במישטרה. כשעמדתי על שלי החסברתי להם שאני צריך לעבוד, אמרו לי: 'אנחנו מנגבים בכסף שלך את התחת'. היתה להם הרגשה שאני מתחצף, כנראה. לקחו אותי בכוח ודחפו אותי לחדר החקירות ושם, בפנים, היכו אותי בראש ובבטן עד שכמעט איבדתי את ההכרה. פיתאום אמרו לי שאני עצור. בלי להסביר לי בכלל אפילו למה הזמינו אותי לחקירה. "מי שעצר אותי היה פקד תלוי. הוא לא הראה לי שום צרמעה, רק איים עלי כל הזמן שהוא עצר אותי, והלמעשה לא הבנתי אם אני באמת עצור, מאיזו סיבה ועד מתי.

"דחשתי לראות את סגן-ניצב אליהו לביא, רק כעבור ששתיים נתנו לי להירכנס אליו. הוא דווקא התנהג אלי למופת. הסלים לקבל ממני את התלונות שלי והבטיח לספק לי את שמות השוטרים שחקרו אותי כדי שאוכל להתלונן נגדם. כנראה טעיתי. טעות גורלית כאשר הסתיימת לתת פירסום פומבי לחשדות שלי ושל אבני נגד המישטרה. וביגלל זה חספתי את המכות.

"לא ייתכן שימשיכו להציק לי ככה. גם גונבים ממני את רכושי ומכניסים את המישטרה לקשיים כספיים. ועכשיו גם מנסים לפגוע בגופי כי אני עומד על כך שהשוטרים המישטרה יתפסו ורכושי יוחזרו. מחר עלולים גם לרצוח אותי כדי שאסחורם את הפה".

למרות המחמאות שמומינה מישטרת מחוז תל-אביב על הדרך שבה היא חוקרת את השחיתות בשורותיה, מוכיח המיקרה של פוזיורוב שהמישטרה אינה מסוגלת לבדוק את מעשיה שלה ללא התערבות מניעוים זרים, כגון חיפוי על חברים. מבחינתו של הציבור אין הבדל בין שוטרים שגונבים לבין שוטרים המכים ומתי-עללים.

משה מאור ומרסל זוהר